

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4288/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין

העותר: אסלן חנוכייב

נ ג ד

המשיבים: 1. שופט בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע, יואב
עטר
2. מדינת ישראל

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד אורית חיון

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. בעתירה שלפנינו מבקש העותר צו על-תנאי שיורה למשיב 1 להתייצב וליתן טעם מדוע לא ידחה את המועד לשמיעת ראיות בהליך הפלילי אשר מתנהל נגדו בבית המשפט המחוזי באר שבע בתפ"ח 39456-12-21 (להלן: ההליך העיקרי).

2. ביום 19.12.2021 הוגש נגד העותר כתב אישום בהליך העיקרי והוא נעצר עד תום משפטו. ההליך העיקרי עבר לפסי ההוכחות במסגרתן נקבע מועד לסיום פרשת התביעה ליום 11.6.2023. ביום 20.4.2023, הגיש העותר לבית המשפט בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: בקשה להשלמת חומרי חקירה). הבקשה החלה להתברר ודיון המשך בה נקבע אף הוא ליום 11.6.2023. ביום 4.6.2023, ביקש העותר לדחות את שמיעת ההוכחות למועד שאחרי 11.6.2023. בית המשפט (השופט י' עטר) דחה את בקשת העותר אחרי שקבע כי נסיבות העניין אינן מצדיקות עיכובים בשמיעת ההוכחות – זאת, בשים לב לשלב הדיוני בו נמצא ההליך,

בהיקף הראיות, במספר העדים שכבר העידו, וכן בהתחשב בעיתוי הבקשה ובצורך למנוע את הימשכות ההליך העיקרי יתר על המידה. כן הבהיר בית המשפט כי ככל שבעקבות ההחלטה בבקשה להשלמת חומרי חקירה יתקבלו תוצרים שיצדיקו החזרת עדים להשלמת חקירה נגדית, תהא ההגנה רשאית להגיש בקשה מתאימה וזו תבחן לגופה.

3. על החלטה זו מלין העותר בעתירתו. לטענתו, שמיעת ההוכחות ללא מתן החלטה מוקדמת בבקשה להשלמת חומרי חקירה, תאיין את הבקשה ותגרום לו לנזק בלתי הפיך. כן נטען כי אי-דחיית הדיון פוגעת קשות ביכולת ההגנה לחקור את עדי התביעה הנותרים ובפרט את המתלונן אשר זומן להעיד בשנית במסגרת חקירה נגדית חוזרת.

4. דין העתירה להידחות על הסף ללא צורך בקבלת תשובה. בכפוף למקרים חריגים שנקבעו במפורש בחיקוק, בעל דין המבקש להשיג על החלטת ביניים אשר נתקבלה בהליך פלילי יוכל לעשות זאת רק לאחר מתן פסק דין, על-דרך של הגשת ערעור. האפשרות לעתור לבג"ץ נגד תוצאותיו של הליך ביניים במשפט פלילי שאינו נמנה עם החריגים הקבועים בחוק, שמורה למקרים נדירים שבנדירים, שלא כאן המקום למנותם (ראו: בג"ץ 481/23 סלומון נ' בית המשפט לעניינים מקומיים, תל אביב-יפו, פסקה 8 (30.1.2023); בג"ץ 8504/22 דאוד נ' בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, פסקה 3 ((13.12.2022)).

5. ברי הוא, כי עניינו של העותר אינו בא בגדרם של אותם מקרים חריגים ונדירים. כפי שהזדמן לי לקבוע בעניין אחר:

"קביעת תכנית לניהולו של משפט פלילי מצויה בליבת שיקול דעתה של הערכאה הדיונית אשר מוסדר בחוק סדר הדין הפלילי. האפשרות לעתור לבג"ץ בכגון דא אינה קיימת, ולא בכדי. מתן אפשרות כאמור, משמעו עצירת ההליך הפלילי לשם התערבות בשיקול דעתה וביומנה של הערכאה הדיונית, המצויה ברזי התיק שלפניה. ברי הוא, כי דבר זה עלול לפגוע בסדר הדין הפלילי הנהוג במקומותינו ולהעמיד תחתיו אי-סדר דין פלילי" (ראו: בג"ץ 6295/21 זדורוב נ' כב' השופט אשר קולה, פסקה 3 ((15.9.2021)).

6. בענייננו-שלנו, אין כל הצדקה להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט אשר דן בהליך העיקרי. זאת במיוחד נוכח העובדה שבית המשפט כבר הלך כברת-דרך לטובת

העותר כאשר קבע בהחלטתו כי לעותר שמורה הזכות להגיש בקשה להשלמת חקירה נגדית של מי מהעדים בהתעורר צורך בכך.

7. העתירה נדחית אפוא על הסף. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות, ואך לפנים משורת הדין נימנע מלחייב את העותר בהוצאות לטובת אוצר המדינה.

ניתן היום, י"ז בסיון התשפ"ג (6.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט